

APERITIFF

03 DUMINICĂ • 15 IUNIE • 2025

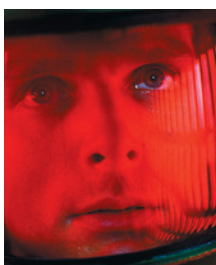
15 ENGLISH PAGE

CĂLUGĂRI VS. METALIȘTI LA BONȚIDA. CINE CÂȘTIGĂ?

Cum ai putea rata o bătălie între kitsch-ul asumat, kung-fu și carisma evlavioasă, din filmul *Lupta invizibilă* al lui Rainer Sarnet, cu punk-ul șamanic al rebelilor underground-ului est-european VHK? Castelul Bánffy din Bonțida găzduiește astăzi, de la ora 19:30, această confruntare irepetabilă. Tu cu cine ții?

▶
03
04

▶ **SF-urile pe care le trăim**
Ce avertismente am primit de la creatorii filmelor care au anticipat vremurile? Câte dintre ele s-au adeverit? *Tomorrow Is Fear* ne arată dacă distopiile de ieri sunt prezentul nostru de azi.

06

▶ **Zece priviri către What's Up, Doc?**
14 Competiția *What's Up, Doc?* revine pentru al patrulea an la rând cu zece documentare care își desfășoară poveștile pe o linie subțire între realitate și ficțiune.

BILETE TIFF.24

VÂNZAREA BILETELOR

ON-LINE, pe tiff.eventbook.ro și prin aplicația mobilă a festivalului, TIFF Official APP. Biletele cumpărate prin sistemul on-line sau direct prin aplicație se supun aceluiași reguli prezentate în politica oficială de bilete a festivalului. **DE LA CASIERIILE TIFF**, începând de luni, **9 iunie 2025: Cinema FLORIN PIERSC**, Piața Mihai Viteazul, nr. 11 / **Cinema VICTORIA**, B-dul Eroilor, nr. 51 / **Piața Unirii** iar **din 13 iunie** în: **Cinema ARTA**, str. Universității, nr. 3. Programul casierilor: **Luni, 9 iunie – joi, 12 iunie: 11:00 - 19:00; Vineri, 13 iunie – duminică, 22 iunie: 09:00 - 23:00.**

ATENȚIE!

Recomandăm **procurarea biletelor online**. Vor exista doar cinci puncte de vânzare a biletelor, la Cinema Florin Piersc, Cinema Victoria, Cinema Arta și în Piața Unirii, ce vor fi deschise pe toată perioada de desfășurare a festivalului, conform programului de mai sus. Toți posesorii de acreditări trebuie să își procure bilete cu valoare zero de la casierile festivalului sau de pe tiff.eventbook.ro.

PREȚUL BILETELOR

Bilet de intrare unic (valabil pentru o singură proiectie) pentru toate categoriile de spectatori: 28 lei.

Bilet matineu (valabil pentru proiectiile din intervalul orar 09:00 – 14:00): 25 lei

BILETE CU PREȚ SPECIAL

Bilet pentru proiectiile în aer liber: 25 lei

Bilet pentru **Gala de deschidere: 60 lei***

Bilet pentru **Ceremonia de închidere: 60 lei***

Bilet pentru **Concerte, cine-concerte: 50 lei***, excepție **Muzeul de Artă: 40 lei***

Bilet pentru **evenimentele Film Food: 300 lei***

Cine-concert Amadeus LIVE – Prețurile biletelor, în funcție de categorie*, sunt disponibile online pe tiff.eventbook.ro și bilete.ro.

Persoanele cu handicap beneficiază de bilete gratuite pentru maximum 5 proiectii, din aceeași zi, pe baza certificatului de încadrare în grad de handicap și a actului de identitate. Însoțitorii persoanelor care necesită asistent personal vor beneficia, de asemenea, de bilete gratuite pentru aceleași proiectii.

ANULARE ȘI RAMBURSARE

Biletele achiziționate nu pot fi anulate sau schimbate. Se returnează contravaloarea biletelor doar în cazul în care proiectia este anulată în avans din motive tehnice, condiții meteorologice nefavorabile sau alte cazuri de forță majoră. Urmăriți site-ul oficial al festivalului tiff.ro, tiff.eventbook.ro, respectiv www.bilete.ro pentru informații referitoare la reprogramarea proiectiilor. Contravaloarea biletelor nu se returnează în situația în care condițiile meteo se deteriorează după începerea proiectiei. De asemenea, nu se returnează contravaloarea biletelor nefolosite din pachetul de abonamente.

POLITICA DE ACCES

• **Accesul la eveniment** se face prin scanarea biletului, fie în format tipărit, fie electronic (pe dispozitive mobile). Accesul este permis doar pe baza unui bilet valabil pentru proiectia respectivă, cu excepția copiilor sub 3 ani care nu ocupă un loc individual.

• **Cu 5 minute înainte** de începerea oricărei proiectii, vor putea intra în sală și deținătorii de acreditări TIFF care nu au reușit să își procure **bilete de intrare**, în limita locurilor disponibile.

• **Locurile în sală sunt garantate** până cu 5 minute înainte de începerea proiectiei.

• **După începerea proiectiei, accesul în sală este interzis!**

• Locurile nu sunt alocate și pot fi ocupate la alegerea spectatorilor.

ATENȚIE: Filmele din cadrul festivalului pot conține scene de sex, violență sau limbaj licențios. Vă recomandăm să consultați descrierea acestora în programul oficial înainte de achiziționarea biletelor.

• **Accesul cu animale de companie** nu este permis în incinta sălilor de cinema.

• **Consumul de băuturi și alimente din exterior** este interzis.

Concertul zilei la Muzeul de Artă

Una dintre cele mai apreciate trupe de jazz contemporan din România poate fi ascultată astăzi la Muzeul de Artă.

Louisa Miclăuș

Amphytrio a deschis în 2024 prima stagiune de jazz a Ateneului Român cu un eveniment sold out în mai puțin de 48 de ore.

Din pasiune pentru muzică, trei prieteni au format în 2020 grupul Amphytrio. Este vorba de Andrei Petrache (pian și compoziție), Alexandru „Mike” Marin (bass) și Philip Goron (tobe). După sesiuni de improvizații în care și-au îmbinat vastele cunoștințe, au creat un repertoriu ca un caleidoscop, plin de tandrețe, culoare și eclectism. Rețeta lor se bazează pe experiment: puțin jazz nordic, la care se adaugă câteva nuanțe oriental-balcanice, și, mai nou, câteva influențe din rock

și muzica electronică. Rezultatul? Un portofoliu antrenant, cuprins în albume precum *Points (2023)*, *Seasons (2023)* și *Timelines (2024)*.

Anul trecut au pornit în primul lor turneu major, care a demonstrat „What Freedom Sounds

Like” după 35 de ani în opt țări ex-comuniste, și în cadrul căruia și-au lansat cel mai recent album, *Timelines*. Vor participa la *jazzahead!*, un highlight al muzicii de acest gen de pe continent. Și lista de realizări poate continua pe zeci de pagini. În final, muzica este despre moment, iar cei de la Amphytrio știu să facă mult cu puțin. Vei descoperi că îți e greu să-ți controlezi corpul pe melodiile lor. Așa că nu te opune și lasă-l să danseze în ritm de jazz.

După concert, veți putea viziona și scurtmetrajul *What Freedom Looks Like*, regizat de Gnatiuc Dorel.

DUMINICĂ, 15 IUNIE, ORA 19:00 / MUZEUL DE ARTĂ

Premiul publicului TIFF.24

1	FETELE DE LA GARĂ / THE GIRLS AT THE STATION	4.82
2	SUNT ÎNCĂ AICI / I'M STILL HERE	4.80
3	PÂNĂ LA CAPĂTUL LUMII / UNTIL THE END OF THE WORLD	4.80
4	EFACTUL HELSINKI / THE HELSINKI EFFECT	4.77
5	ULTIMELE ZILE ALE LUI QUISLING / QUISLING: THE FINAL DAYS	4.74
6	LUMINA ZILEI / SUNLIGHT	4.74
7	CONVIEȚUIM DIN PĂRȚI / COEXISTENCE, MY ASS!	4.74
8	DINCOTRO BATE VÂNTUL / WHERE THE WIND COMES FROM	4.73
9	PĂUNUL / PEACOCK	4.67
10	CHRISTY	4.62

ÎN CAZ DE PLOAIE

Biletele cumpărate pentru proiectii care se mută în interior își păstrează valabilitatea.

• Proiecția zilnică a filmului din **PIAȚA UNIRII OPEN AIR**, ora 21:45, va avea loc în aceeași seară la **Casa de Cultură a Studenților**, începând cu ora 23:00.

• Proiecția zilnică a filmului din **IULIUS PARC OPEN AIR** va avea loc în aceeași seară la **Cinema Mărăști**, începând cu ora 22:30.

• Proiecția zilnică a filmului de la **MUZEUL DE ARTĂ**, ora 21:30, va avea loc în aceeași seară la **Cercul Militar**, începând cu ora 23:15.

LOCAȚII

CINEMA FLORIN PIERSC,

Piața Mihai Viteazul, nr. 11

CASA DE CULTURĂ A STUDENȚILOR,

Piața Lucian Blaga, nr. 1-3

PIAȚA UNIRII OPEN AIR

CINEMA VICTORIA,

B-dul Eroilor, nr. 51

CERCUL MILITAR,

B-dul Eroilor, nr. 51 fără rampă de acces

pentru persoanele cu dizabilități

CINEMA ARTA,

str. Universității, nr. 3

UNIVERSITATEA SAPIENTIA,

str. Calea Turzii, nr. 4 fără rampă de acces

pentru persoanele cu dizabilități

IULIUS PARC OPEN AIR,

str. Alexandru Vaida Voevod, nr. 53 B

MUZEUL DE ARTĂ,

Piața Unirii, nr. 30

CINEMA DACIA, str. Bucegi, bl. A1

CINEMA MĂRĂȘTI, str. Aurel Vlaicu, nr. 3

CASTELUL BĂNFIY BONTIDA,

DJ161, localitatea Bonțida

PARC POLIGON FLOREȘTI, strada Sub

Cetate, nr. 13, Parcul Poligon, Florești

TEATRUL NAȚIONAL CLUJ-NAPOCA,

Piața Ștefan cel Mare, nr. 2-4

ISSA RESORT, Aleea Durgăului nr. 6, Turda

BT ARENA, Aleea Stadionului nr. 4

Pentru orice alte informații sau neclarități, vă rugăm să ne contactați pe adresa de email ticketing@tiff.ro.

APERITIFF

Redactor-sef:

Dan Boicea

Redactor-sef adjunct:

Laurențiu Parasciv

Editori:

Ion Indolean

Crăița Nanu

Claudia Negrea

Vlad Marina

Oana Balaci

Sophia Blaga

Ruxandra

Predescu

Adda Mihăescu

Șerban Mark Pop

Mircea Laslo

Maria Măruță

Junior editori:

Anda Pășcută

Maria Barbu

David Seko

Anca Pastramă

Matei Filip

Tamara Văscu

Louisa Miclăuș

Graphic design:

Carmen Gociu

Gabi Bora

Vasile Pipas

Tipărit la: Garamond

Proiect cultural finanțat de Ministerul Culturii

Proiect realizat cu sprijinul Primăriei și Consiliului Local Cluj-Napoca

Lupta invizibilă

Crouching Călugăr, Hidden Rockstar

Șerban Mark Pop

Cel mai nou film al lui Rainer Sarnet e foarte multe lucruri. E wuxia. E sovietic kitsch. E Bruce Lee, și Tarantino, și film de categoria B, și maximalism, și puțin Wes Anderson, și satiră religioasă, și *coming-of-age*, și Rock'n'Roll, și '70s funk, și multe altele. E o ciorbă de influențe cum guști numai de la un bucătar care-și iubește munca. Mai presus de toate cele, *Lupta invizibilă* e o dovadă de iubire pentru cinema și pentru viață.

Premiza, de fapt, e cât se poate de simplă: dacă artele marțiale, pe care le asociem (stereotipic) eminamente călugărilor de credințe asiatice, s-ar practica și în rândul călugărilor de crez ortodox? Acest perceput sacrilegiu dă startul unui delir satiric în lumea unei mănăstiri ascunse din URSS-ul anilor 1970, desfășurat pe ritmuri de rock și metal. Cu o doză zdravănă de umor, Rainer punctează asemănările dintre metaliști (bărboși, îmbrăcați în negru) și

călugări (tot bărboși, tot îmbrăcați în negru) și ironizează fără urmă de rușine biserica, însă totul cu un scop cât se poate de nobil: a încuraja către iubire și o credință incluzivă.

Astfel, când Rafael (Ursel Tilk), un tânăr soldat la granița URSS-China, supraviețuiește miraculos unui atac kung-fu din partea unor călugări-hipioți fani Black Sabbath și decide să-și dedice viața artei marțiale, el se înhămează neștiutor la o luptă interioară pentru un suflet pur. Luptă care, vine vorba, e imposibil de câștigat, mai ales în parametrii limitați ai credinței creștin-ortodoxe. Nu doar că trebuie să învețe și să respecte texte și porunci, dar trebuie să se și ferească de păcat sub ochii ageri ai lui Irinei (Kaarel Pogg), dând o dinamică de *buddy cop* filmului deja plin de influențe.

Lupta pentru puritate devine chiar mai grea odată cu intrarea în scenă a Ritei (Ester Kuntu), femeia-demon a cărei singură crimă

Contopind kitsch, kung-fu și carismă evlavioasă, ***Lupta invizibilă*** este un test al credinței cu maxim de umor atât pentru protagonistul său, cât și pentru un public din lumea creștin-ortodoxă.

pare a fi lupta împotriva dominanței masculine creștine. Alături de cei doi călugări feroce, Rita e o critică tăioasă (dar hilară!) a normalității în care ne aflăm. Restul personajelor secundare, de la securistul anti-creștin la starețul trecut prin închisoare, nu fac decât să condimenteze o tocăniță cu un gust atât de autentic și de homey cum

rareori se găsește. Cu atât mai laudabil cu cât departe de a fi doar încă o poveste estică plicticoasă, *Lupta invizibilă* bubuie a *flair* personal, consolidându-l pe Rainer Sarnet drept un autor ce merită – în cuvinte mai simple, *musai* de văzut.
DUMINICĂ, 15 IUNIE, ORA 21:30 / CASTELUL BANFFY BONȚIDA
MIERCURI, 18 IUNIE, ORA 20:30 / CINEMA DACIA MĂNĂȘTUR

Weekendul la Castel continuă

Maria Măruță, Louisa Miclăuș

Suntem în toiul Weekendului la Castel! TIFF invită publicul și astăzi la castelul Bánffy din Bonțida, cu un program care include concertul trupei de rock psihedelic și punk Văgtázó Halottkémek (VHK), de la ora 19:30, iar de la 21:30 proiecția filmului estonian *Lupta Invizibilă*.

Cum i-ai descoperit pe VHK?

Am început să îndrăgesc muzica punk pe când aveam 16 ani. Am descoperit că în anii '80, o mare parte din scena punk din Ungaria era alcătuită din extremiști de extremă dreaptă. Dar pentru mine nu avea niciun sens! Punk-ul american și britanic era numai despre „Putere oamenilor, uniți-vă, nu acceptați opresiunea!” Și părea că semenii mei pur și simplu... nu prea au înțeles asta. Dar nu

am renunțat și am început să mă interesez puțin mai mult, atunci am descoperit câteva trupe mai vechi care nu aderaseră la întreaga chestie fascista pe care o

faceau alți maghiari. Come On Punk Group, Bőjler și, evident, VHK. VHK nu se aseamăna cu nimic din ce am ascultat înainte, asta m-a atras imediat, din moment ce CPG și Bőjler erau în esență Black Flag, dar varianta maghiară. Scena punk a evoluat mult de atunci, iar punk-iștii de azi sunt foarte progresiști și buni, dar încă nu se compară nimic cu VHK.

Ce îți place la ei și la stilul lor?

În primul rând, sunt incredibil de unici. Când ascultă VHK, știi că sunt ei, pentru că nu mai există ceva asemănător, ca sunet. E spontan, e puternic, și cumva nu sună niciodată la fel, dar e mereu recognoscibil. Celălalt lucru ar fi cum își invocă publicul într-o anumită stare mentală într-un mod aproape spiritual. E primordial, într-un fel, ca un cântec șamanic. Nu poți

dansa pe muzica lor în sensul tradițional, doar îți lași corpul să facă ce vrea. Muzica [lor] nu trebuie înțeleasă, ci simțită.

Andor Dimény
22 ani, student, Cluj-Napoca

Ieri, Castelul Bánffy a găzduit duo-ul britanic de post-punk The KVB și spectatorii filmului-devenit-cult-clasic, *The Rocky Horror Picture Show*. Printre acești spectatori s-au numărat și Laura și Vasile Hotea-Fernezan, care au făcut din vizionarea filmului lui Jim Sharman o adevărată tradiție.

Am văzut *The Rocky Horror Picture Show* pentru prima oară în 2012 la prima ediție a Lună Plină – Festivalul Filmului Horror și Fantastic de la Biertan. [...] M-am „îndrăgostit” instant de această comedie muzicală horror la prima vedere și auzire, e muzicalul meu preferat. Anul acesta filmul împlinește 50 de ani și nici că se putea alege mai potrivit loc decât Castelul de la Bonțida pentru a fi proiectat. [...] Consider că a fost și rămâne un film vizionar, foarte îndrăzneț pentru timpul său, provocator, excepțional, parodiind și criticând modele convenționale de gen, ironi-

zând heteronormativitatea și încurajând fluiditatea genurilor, emanciparea și eliberarea sexuală. [...]

Laura Hotea-Fernezan
49, IT-istă, Cluj-Napoca

The Rocky Horror Picture Show a fost vizionar de la început, prin temă, muzică, îndrăzneală și obrăznicie. Este foarte fain să vezi spectatorii virgini cum se uită la paharul cu orez și cum se uită aceștia cei mai vechi, care cântă, și dansează, și știi toate versurile și replicile din film. E o bucurie să-l revezi de fiecare dată și Castelul de la Bonțida este un loc special în care merită văzut. Atât de potrivit încât ar merita să apară în film.

Vasile Hotea-Fernezan,
49, jurnalist, profesor la Facultatea de Teatru și Film, Cluj-Napoca

Orar transport:

Pentru deplasări înspre și de la Bonțida, festivalul pune la dispoziție publicului autocare, care vor porni duminică de la ora 18:30, de la Iulius Mall, mai jos de sensul giratoriu. După încheierea programului de la castel, autocarele vor porni înapoi înspre Cluj la ora 23:30. Fiecare cursă costă 20 de lei. 20 de lei dus, 20 întors. Plata se va putea face la intrarea în autocar, exclusiv numerar. Accesul la castel se poate face și cu mașina personală.

Casa de Cultură a Studenților

Miercuri, 18 iunie
19:00

O EXPERIENȚĂ MULTIMEDIA ELECTRIZANTĂ PE MUZICA FILMULUI

THE PEASANTS

Interpretare live:
ŁUKASZ L.U.C. ROSTKOWSKI & REBEL BABEL FILM ORCHESTRA

CINE
CONCERT
EXTRAORDINAR

* Film nerecomandat minorilor / This film is not suitable for children.

CINEMA FLORIN PIERSC 13:00 TOMORROW IS FEAR Fahrenheit 451 113' / Francois Truffaut / Marea Britanie 15:15 SUPERNOVA Queer* 137' / Luca Guadagnino / Italia, SUA 18:00 SUPERNOVA Maria (Being Maria) 103' / Jessica Palud Franța 20:30 SUPERNOVA Sărbători fericite (Happy Holidays) 123' / Scandar Copti / Palestine, Italia, Franța	CINEMA ARTA 10:00 3 X 3 Maurul (Moor) 85' / Adilkhan Yerzhanov / Kazahstan, Franța 12:00 FOCUS ESTONIA Gaura neagră (The Black Hole) 115' / Moonika Siimets / Estonia 14:45 LUNĂ PLINĂ Soră cu noaptea (Sister Midnight) 110' / Karan Kandhari / Marea Britanie, India, Suedia 17:00 TEEN SPIRIT Lucia și păcatul (Little Trouble Girls) 89' / Urška Djukić / Slovenia, Italia, Croația, Serbia 19:30 WHAT'S UP, DOC? Întoarcerea proiecționistului (Le Retour du Projectionniste) 88' / Orkhan Aghazadeh / Franța, Germania 22:00 WHAT'S UP, DOC? ILOVERUSS 90' / Tova Mozard / Suedia	SAPIENTIA 12:15 TOMORROW IS FEAR Tu ești lumea mea (U Are the Universe) 101' / Pavlo Ostrikov / Ucraina, Belgia, Franța 14:45 TOMORROW IS FEAR Casa fără adresă (The House with No Address) 96' / Hatice Aşkın / Turcia, Grecia 17:00 TOMORROW IS FEAR Sfârșitul (The End) 149' / Joshua Oppenheimer / Marea Britanie, Danemarca, Germania, Irlanda 19:45 SMART 7 Sufocare (Drowning Dry) 88' / Laurynas Bareiša / Lituania, Letonia 22:15 SMART 7 Epiloguri (Epilogues) 90' / Ari Alexander Ergis Magnússon / Islanda, Belgia, Norvegia, Insulele Feroe	CINEMA MĂRĂȘTI 19:30 TOMORROW IS FEAR Vânătorul de recompense (Blade Runner: The Final Cut) 118' / Ridley Scott / SUA CINEMA DACIA MĂNĂȘTUR 18:00 LUNĂ PLINĂ Zgomote (Noise) 95' / Kim Soo-jin / Coreea de Sud 20:30 FOCUS ESTONIA Viață și iubire (Life & Love) 119' / Helen Takkin / Estonia CERCUL MILITAR 13:15 SMART 7 Așa trecu tăcerea (Por donde pasa el silencio) 98' / Sandra Romero / Spania 15:45 VA URMA Banii altora (Other People's Money) 88' / Jan Schomburg / Germania 18:30 FILM FOOD Marcella 98' / Peter Miller / SUA 20:45 LUNĂ PLINĂ Căminul (The Home) 90' / Mattias Skoglund / Suedia, Estonia, Islanda
CINEMA VICTORIA 10:00 TOMORROW IS FEAR Lumile ce vor veni (Things to Come) 117' / William Cameron Menzies / SUA, Marea Britanie 12:30 TEEN SPIRIT Suflete blindate (Kevlar Soul) 101' / Maria Eriksson Hecht / Suedia, Norvegia, Finlanda 15:00 SUPERNOVA Vara mea târzie (My Late Summer) 99' / Danis Tanović / Croația, Bosnia și Herțegovina, Slovenia, Serbia, România 17:30 COMPETIȚIE Debut (Debut, or, Objects of the Field of Debris as Currently Catalogued) 78' / Julian Castronovo / SUA 19:15 COMPETIȚIE Ultimul drum (The Weeping Walk) 107' / Dimitri Verhulst / Belgia 22:00 COMPETIȚIE Dovezi de iubire (Acts of Love) 125' / Jeppe Rønde / Danemarca	CASA DE CULTURĂ A STUDENȚILOR 14:00 TOMORROW IS FEAR 1984 110' / Michael Radford / Marea Britanie, Germania, Olanda 16:00 TOMORROW IS FEAR Brazil 132' / Terry Gilliam / Marea Britanie, SUA 18:30 SUPERNOVA Marco, adevărul inventat (Marco, La Verdad Inventada) 101' / Aitor Arregi, Jon Garaño / Spania 21:00 PROIECȚII SPECIALE Sex 118' / Daug Johan Haugerud / Norvegia	PIAȚA UNIRII OPEN AIR 21:45 SUPERNOVA Fanfara (En fanfare) 103' / Emmanuel Courcol / Franța PARCUL POLIGON FLOREȘTI 21:45 SUPERNOVA Fanfara (En fanfare) 103' / Emmanuel Courcol / Franța IULIUS PARC OPEN AIR 21:45 SUPERNOVA Întoarcerea (The Return) 116' / Uberto Pasolini / Italia, Franța, Grecia, Marea Britanie	MUZEUL DE ARTĂ 21:30 PROIECȚII SPECIALE Gut 64' / Heiko Lange / Germania precedat de What freedom looks like 31' / Dorel Gnatiuc / România CASTELUL BANFFY BONȚIDA 19:30 CONCERT The VHK 21:30 3 X 3, FOCUS ESTONIA Lupta invizibilă (The Invisible Fight) 115' / Rainer Sarnet / Estonia, Finlanda, Grecia

Tomorrow Is Fear – Când SF-ul devine realitate

A vrea să știi ce te așteaptă e un instinct firesc. Întrebarea care se pune, însă, este în ce măsură poate arta să fie mai mult decât o simplă profetie care, deși se adevărește pas cu pas, nu pare să trezească în oameni nevoia de a gestiona progresul societății și al tehnologiei cu mai mare atenție?

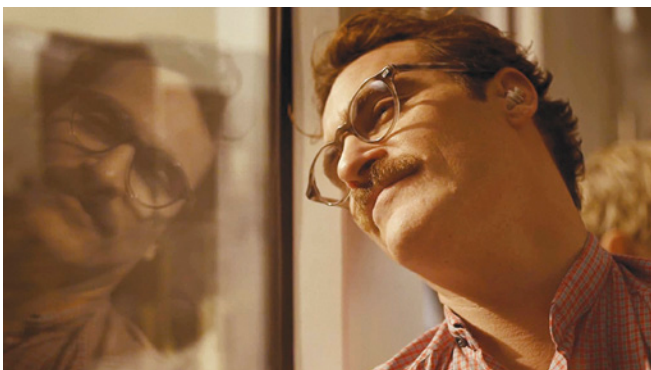
David Seko

2001: Odissea Spațială

Când primata din deschiderea *Odisseei Spațiale* aruncă în văzduh osul cu care a învățat să-și domine rivalii, iar acesta se transformă într-o navă spațială, plutind lent în vidul cosmic, Stanley Kubrick redă esența evoluției: schimbări colosale, ireversibile, pe care

Dacă luăm drept simplu divertisment profetiile pe care arta se pricepe să le articuleze, ne vom trezi că osul aruncat în deschiderea *Odisseei Spațiale* ni se va prăbuși, sub forma unei nave cosmice, drept în cap.

Her

suntem capabili să le percepem în amplitudinea lor doar privind în urmă. Altfel, trăind cu avansul molcom al timpurilor noastre, avem impresia că ritmul cu care se transformă lumea este firesc și că nu avem motive să-l punem sub semnul întrebării. Mai devre-

me sau mai târziu, deschidem ochii într-o realitate pe care nu o mai recunoaștem și ne întrebăm de ce nu ne-a avertizat nimeni.

Doar că avertismen- te au fost. O parte din ele, reprezentative pentru în- cercarea de a vedea în viitor,

sunt adunate la TIFF în sec- țiunea *Tomorrow Is Fear*. Pe rând, Stanley Kubrick (2001: *Odissea Spațială*), Ridley Scott (*Blade Runner*) și Spike Jonze (*Her*) ne invită să pășim în distopii unde liber- tatea, puterea și firea umane sunt contestate de prezența roboților, semănând izbitor cu noi și, în aparență, fiind chiar o versiune mai bună a noastră – lipsiți de greșelile, îndoilele și defectele cu care ne luptăm. În aceste filme, omul delegă roboților răspunderea pentru buna funcționare a tehnicii de care nu se poate lipsi, pentru forma și substanța lumii care îl înconjoară, și chiar pentru propria fericire: pro- tagonistul din *Her*, trecând

printr-o despărțire dificilă, ajunge să se îndrăgostească de vocea propriului sistem de operare.

Astăzi, fiind martori la simbioza din ce în ce mai puternică dintre om și inteligența artificială, nu putem decât să recunoaștem verosimilitatea poveștilor pe care odinioară le găseam halucinante. Iar distopiile de ieri au trecut de mult în rândul întâmplărilor care as- tăzi nu ne mai surprind și, de multe ori, nu ne mai stârnesc nicio reacție.

1984, în regia lui Michael Radford, întregește imaginea schimbării de paradigmă care se ivește la orizont. O paradigmă în care, dacă roboții au devenit umani, e rândul oamenilor să se robotizeze și să se su- pună unei autorități care le conduce viețile cu mână de fier, le confiscă libertatea în numele fericirii și speranța în numele confortului. Știrile de astăzi despre mariajul unor oameni cu softuri sau păpuși vin împreună cu știri- le despre înverșunarea colec- tivă, ascensiunea generației demagogilor TikTok, făcuți și desfăcuți pe rețelele sociale, unde s-au mutat între timp și relațiile diplomatice.

„Mai mult decât să rămâi în viață, contează să rămâi uman”, declară protagonistul din 1984. Iar asta putem face doar dacă învățăm să deschidem ochii la avertismentele conținute în narațiunile unor regizori sau scriitori vizionari. Și tre- buie să învățăm rapid, până când nu dispare și libertatea acestora de a mai lansa ase- menea avertismente. ■

TOMORROW IS FEAR

1984

Visul totalitar, învăluit în nori de praf

Anca Pastramă

Într-o lume acaparată de monotonie și cenușiu, unde timpul se scurge lent în cercuri și frica a devenit normalizată, *1984* al lui Michael Radford nu încearcă să reinventeze romanul lui Orwell, ci să-l materializeze cu o acuratețe precisă. Fiecare secvență pare un ritual mut, oficiat într-un timp mort, perpetuu, unde speranța nu și mai găsește vocea.

John Hurt este Winston Smith, un visător bolnav într-un oraș fără vise. O fisură vie într-o structură prea strânsă. Privirea lui caută mereu, în ciuda opri-

mării omniprezente, o scăpare din decorul monoton în care este claustrat. Încearcă să ascundă apropierea față de Julia (Suzanna Hamilton), însă orice gest de afecțiune este indexat, iar fiecare deviere comportamentală constituie un semnal de alarmă. Drumul, indiferent de abatere, duce spre corecție.

Nu e film de avertisment, ci o constatare crudă. Radford nu oferă speranță

O distopie tăios de actuală, 1984 nu profețește, doar ne arată ce refuzăm să vedem.

și nici nu are intenția de a salva. Nu există dramă, ci doar supraviețuire mută. Oricare scenă este un pas spre conformare, iar oricare replică, o formă a controlului. *1984* doar amintește că

distopiile nu vin dintr-un viitor SF, ci dintr-un prezent artificial construit de ecranele ubicue.

DUMINICĂ, 15 Iunie, ORA 14:00 / CASA DE CULTURĂ A STUDENȚILOR

**PLĂTEȘTI FACTURI DE ORIUNDE.
DAR DE ORIUNDE-ORIUNDE.**

DESCARCĂ BT PAY.

Azi la TIFF sosesc...

În fiecare zi de TIFF, invitați din toate colțurile lumii ajung la Cluj. Iată cine sunt cineștii pe care îi puteți vedea de astăzi la festival.

Claudia Negrea

Regizorul italian Uberto Pasolini, al cărui film *Still Life* a câștigat Premiul Publicului la ediția din 2014, revine la TIFF cu *Întoarcerea*, o reinterpretare a *Odiseei* lui Homer. Îl puteți întâlni la sesiunile de Q&A astăzi, de la 21:45 la Iulius Parc Open Air, și mâine, de la 18:00 la Cinema Florin Piersic.

Agustina Chiarino este producătoarea documentarului mexican *Loss Adjustment* (2024) de Miguel Calderón. O puteți vedea la Q&A-urile celor două proiecții ale documentarului de la Cinema ARTA, pe 19 iunie de la 19:30, și pe 20 iunie de la 12:00.

Pe Alexis Manenti, numit cel mai promițător actor la Premiile César din 2020

pentru rolul din *Les Misérables*, îl puteți urmări anul acesta în două filme selectate la TIFF: *Mohicanul* (2024), în regia lui Frédéric Farrucci, va avea două proiecții pe 16 iunie, de la 21:45 în Parcul Poligon Florești și în Piața Unirii, cea din urmă fiind urmată de o sesiune de Q&A cu acesta și regizorul filmului. Al doilea lungmetraj în care îl puteți vedea pe Manenti este *Maldoror*, care va fi proiectat pe 17 iunie, de la 19:15 la Cinema Florin Piersic, și pe 20 iunie, de la 16:00 la Casa de Cultură a Studenților.

Frédéric Farrucci vine la TIFF cu *Mohicanul*, un film plin de suspans care prezintă

din nou viața unui personaj marginalizat care se luptă cu sisteme corupte. Îl putem urmări și la sesiunea de Q&A de după proiecția din Piața Unirii, programată pentru 16 iunie, de la 21:45.

Rodrigo Cortés, invitat special în cadrul secțiunii 3x3, este cunoscut mai ales pentru *Buried* (2010) cu Ryan Reynolds, dar colaborat de-a lungul carierei și cu actori de calibru precum Robert De Niro sau Cillian Murphy. Îl puteți întâlni la sesiunile de Q&A de după proiecțiile filmelor *Concurentul* (16 iunie, ora 14:45, la Universitatea Sapienția) și *Buried* (17 iunie, ora 18:30, la Casa de Cultură a Studenților). ■

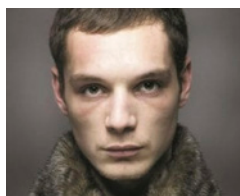
Agustina Chiarino

Rodrigo Cortés

Frédéric Farrucci

Alexis Manenti

Uberto Pasolini

TIFF.24

Acum poți trăi pe deplin
emoția filmelor și a viitorului
cu acoperire

Scanează și
votează filmul
care merită
Premiul Inimii

SUPERNOVA

Fanfara

Bromanță și conflict de clasă

Adda Mihăescu

Mai degrabă o dramedie decât un tearjerker, cel mai recent titlu din filmografia lui Emmanuel Courcol – un promotor al accesibilității culturii și echității sociale – nu pierde timpul nici cu actul I, nici făcând turul spitalului. După ce se prăbușește în fața orchestrei cu care repetă, Thibaut (Benjamin Lavernhe) își primește diagnosticul terminal, află că are nevoie de un transplant de măduvă osoasă de la o rudă de sânge și primește vestea că este adoptat. Astfel că, la nici zece minute după creditele de deschidere, dirijorul este deja pe canapeaua fratelui său

biologic, cerându-i să facă un act de caritate față de cel care, în fond, nu este la momentul ăla nimic mai mult decât un străin. Anticipabil, Thibaut descoperă despre Jimmy (Pierre Lottin) – care deși se revoltă, nu-l refuză – nu doar că este de asemenea pasionat de muzică, ci și că a câștigat și el loteria genelor: are auz perfect.

Restul filmului semnalează, prin intermediul nenorocului lui Jimmy, cum ar fi arătat și viața lui Thibaut dacă n-ar fi fost înfiat încă de mic de o familie cu posibilități. Cât timp numele lui Thibaut este omolog prestigiului și invocă după sine presa națio-

nală, Jimmy cântă la trombon în fanfara rar armonizată a unui oraș de provincie. În rest, servește mâncare la un împinge-tava și se află printre protestatarii desființării fabricii locale, lucru care ar lăsa muncitorii în șomaj. „Dacă am fi tras același bețișor la sorți, n-ai mai fi fost Thibaut. Ai fi fost Jordan sau ceva mai normal”, îi spune chiar Jimmy fratelui său. Doar că la fiecare pas în spate făcut de Jimmy, de fiecare dată când Thibaut

capătă fața șansei pe care n-a avut-o la rândul lui, Thibaut face un pas în față. Ca urmare, relația lor culminează într-un concert final în care mâna lui Jimmy devine prelungirea baghetei de dirijor a lui Thibaut, chiar înainte ca fișa medicală a acestuia să fie actualizată.
DUMINICĂ, 15 Iunie, ORA 21:45 /
PIAȚA UNIRII OPEN AIR
DUMINICĂ, 15 Iunie, ORA 21:45 /
PARC POLIGON FLOREȘTI
SÂMBĂȚĂ, 21 Iunie, ORA 18:00 /
CINEMA DACIA MĂNĂȘTUR

Fiecare emoție trăită, fiecare film văzut, fiecare dialog contează.
Împreună, transformăm povestea TIFF într-o forță vie pentru comunitate.

eon.ro

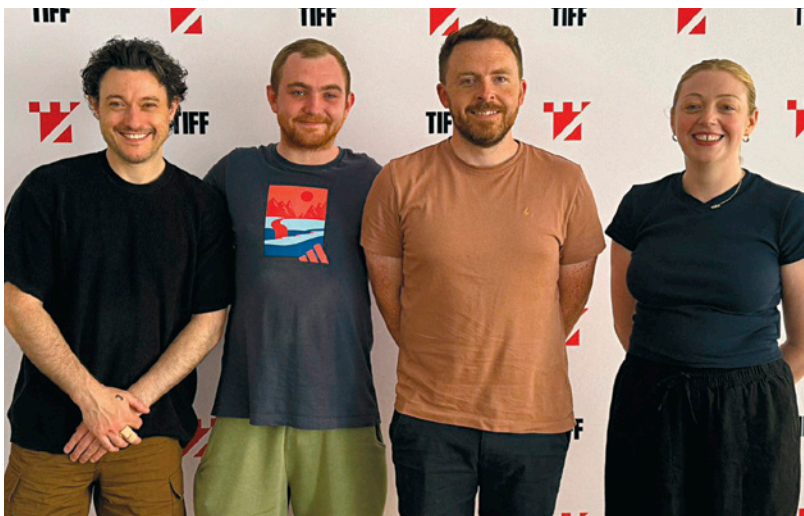
e-on

Din Knocknaheeny până la Cluj:

Povestea din spatele filmului *Christy*

Debutul regizoral al lui Brendan Canty, *Christy*, a făcut senzație la gala de deschidere a celei de-a 24-a ediții TIFF.

Interviu de Sophia Blaga și Anca Pastramă

O poveste de maturizare ancorată în peisajul irlandez, filmul urmărește doi frați înstrăinați care trebuie să învețe să conviețuiască sub același acoperiș după ce au trecut prin sistemul de plasament. Hotărâți să privească spre viitor, sunt nevoiți să se împace cu trecutul și să găsească liniștea, atât între ei, cât și în sine.

Am avut ocazia să stăm de vorbă cu regizorul și o parte din distribuție despre ce înseamnă filmul pentru ei, implicarea personală, alegerile creative și experiențe din timpul filmărilor. Canty a descris filmul ca fiind o „poveste a maturizării despre cineva care își caută tribul, un loc de care să aparțină.” Este vorba despre „puterea comunității de a vindeca și de a-i ajuta pe oameni.”

Regizorul a explicat că nu s-a luat în calcul nicio altă locație în afară de Knocknaheeny, în Cork, Irlanda, datorită atmosferei sale aparte, cinematografice,

„Dacă oamenii pe care îi portretizezi se regăsesc în film, atunci știi că ai făcut ceva bine” – Brendan Canty, regizor

dar și apăsătoare. „Nu există alt loc ca acesta în lume,” a spus Canty. „Casele aveau toate nuanțe pastelate și terase care oferă o priveliște superbă.” Procesul de scriere a fost documentat temeinic pentru ca povestea să fie cât mai autentică. Actorii s-au bazat pe „o colecție de povești reale venite de la toată

lumea”, fie că era vorba de zugrăvi sau de persoane care au trecut prin plasament. „Dacă oamenii pe care îi portretizezi se regăsesc în film, atunci știi că ai făcut ceva bine,” a adăugat regizorul.

Christy a evoluat „enorm” pe parcursul filmărilor. „L-am adus pe Toby Clark, un coach de actorie excelent, care ne-a ajutat foarte mult,”

a spus Diarmuid Noyes, care îl interpretează pe Shane, fratele lui *Christy*. Filmul „a continuat să crească și să se transforme”, pe măsură ce actorii participau la ateliere și explorau poveștile din spatele personajelor. Emma Willis, care o interpretează pe Stacey, partenera lui Shane, a spus că este pentru

prima oară când a simțit că are „putere de decizie asupra personajului” și a putut contribui activ la procesul creativ. Willis a declarat că simte o conexiune profundă cu Stacey, considerând că este „într-un fel, Stacey într-o altă viață.” A mers chiar mai departe, spunând că și mama ei a fost probabil o Stacey.

Dacă personajele lor ar putea să se adreseze direct publicului, Shane ar recunoaște că suferă. Danny Power, care îl joacă pe *Christy*, a spus că personajul său este „în mare parte pierdut.” Actorul a mărturisit că are multe în comun cu personajul principal. Willis a explicat că Stacey și-ar dori mai degrabă să fie ascultată, pentru că „nu are ocazia să spună ce gândește.”

Cuvintele cu care aceștia ar descrie filmul sunt apartenență, iubire și fericire. Willis a adăugat că replica ce ar putea rezuma întreaga poveste este una rostită chiar de Stacey: „Nu lăsa trecutul să te doboare, pentru că o să te distrugă.”

Canty, Noyes, Willis și Power au descris atmosfera de la TIFF ca fiind ireală, subliniind munca extraordinară depusă de voluntari. Unul dintre momentele lor preferate din cadrul galei de deschidere a fost modul în care publicul a fost atras de festival: „Este o adevărată sărbătoare și o declarație de dragoste clară pentru film.”

Distribuit de Transilvania Film, filmul *Christy* va avea premiera în cinematografele românești pe 12 septembrie. ■

Foto: Vakarcs Loránd

Queer - Romantismul bine prăjit

În *Queer* se crede în iubire, oricât de conjuncturală, trecătoare, neîmplinibilă, unilaterală sau halucinantă ar fi ea

Vlad Marina

Luca Guadagnino, adaptând proza suprarrealistă a lui William S. Burroughs, pentru o nouă incursiune poetică pe apele tulburi ale dragostei, condusă de un Daniel Craig probabil mai romantic decât l-am văzut vreodată. Mexico City-ul anilor '50 și scena sa queer vibrantă. Discuții intelectuale de pahar, în care literatura face cocktail cu filosofii de viață *underground*,

dar și cu o doză (ne)sănătoasă de tâmpenie. Călătorii prin junglă în căutare de ayahuasca. Relații care ard repede, dar la o asemenea intensitate încât marchează la o adică și pe viață. Ricoșeul haotic de la una la alta, confuzia, aleatoriul simultan fermecător și alienant al vieții trăite prea în prezent.

Pe scurt, *Queer* nu poate să sune altfel decât bine. Ar fi fost poate riscul

să rămână totul la stadiul de briz-briz, dar Guadagnino are grijă să se ocupe în egală măsură și de adâncurile sufletelor celor implicați. Cheia stă în tăcerile, disocierile, răsetele stinghere și în mai generala melancolie a expatului-narcoman William Lee (Craig). Așa înțelegem că, pentru el, hedonismul și apetența pentru situații-limită nu sunt atât motoare

ale unei vieți palpitate sau „autentice”, cât mai degrabă simptome ale zbaterilor unui sine pustiu. Că, de fapt, singura sa miză este să simtă din nou ceva (a se citi: iubire). Să-l urmărim și să simțim la rândul nostru, ce altceva? **DUMINICĂ, 15 Iunie, ORA 15:15 / CINEMA FLORIN PIERCIC**
DUMINICĂ, 22 Iunie, ORA 18:30 / CASA DE CULTURĂ A STUDENȚILOR

Help Net
Vino la bine.

**Hai și tu în filmul nostru.
Mereu se termină cu bine.**

Când spatele face drame, când încheieturile sunt prinse în acțiune sau când se înfiripă o poveste de dragoste cu o răceală, vino la Help Net. Avem un bine de pus la finalul oricărei povești.

Film Food

Filme de-ți plouă în gură!

De gustibus non est disputandum, zice un dicton latin, și asta e valabil aproape pentru orice, inclusiv pentru filme, mai ales pentru cele de la un festival atât de amplu cum este **TIFF**. Totuși, există o secțiune – *Film Food* – unde toată lumea se pune de acord indiferent de gusturi: e un deliciu!

Ruxandra Predescu

Fără a exclude o glazură (sic!) asumată de subiectivism, secțiunea asta este printre favoritele mele. Întâi pentru că n-am văzut aici vreun film care să nu mi placă, și pe urmă pentru că propune două ingrediente ale unei serii perfecte: film și cină, dar nu orice film și nu orice cină. Să vedem, așadar, meniul acestei ediții.

Astăzi, 15 iunie, de la ora 18:30 la Cercul Militar, secțiunea debutează cu *Marcella*, un documentar din 2024 semnat de americanul Peter Miller, câștigător de Emmy și Peabody. Figura centrală este Marcella Hazan, o femeie din Italia care a adus americanilor adevărata bucătărie italiană, prin cursuri și cărți de bucate care s-au vândut în milioane de exemplare. După film, cina, by LIDL, are loc la Da Pino, iar vedetele serii sunt Cristian Hordilă, Festival Manager TIFF, și chef Horia Șimon care vă așteaptă cu anghinare la grătar, lasagna, risotto și alte delicii.

Marcella, r. Peter Miller, 2024

Al doilea film din secțiune este *Mugaritz*. *Fără pâine și desert*, în regia lui Paco Plaza, un documentar hipnotic despre procesul creativ radical din spatele unuiu dintre cele mai inovatoare restaurante din lume: Mugaritz. Premiat la San Sebastian, filmul ne învață și că atunci când mergi în locuri unde nimeni nu a mai ajuns, găsești ceea ce nimeni nu mai are, dar și cât de mult

contează nu doar munca în echipă, compasiunea, libertatea creativă, ci și eșecurile. Îl vedeți la Cercul Militar, pe 16 iunie, de la ora 18:30 – recomand să nu vă luați nimic de ronțait: față de ce o să vedeți pe ecran, pur și simplu n-o să aibă nici un gust! Cina este prezentată de Nespresso și are loc la Da Pino, unde Chef Alexandru Dumitru pregătește un adevărat spectacol culinar în spiritul Mugaritz:

Trei filme grozave, urmate de trei cine pregătite de super chefi.

Asta înseamnă Film Food - Experiențe cu ingrediente Lidl

patru-cinci preparate de tip *tasting menu* care se vor juca cu percepția gustului, texturilor și simțurilor norocoșilor care au prins bilet.

În fine, ultimul film din selecția acestui an este *Ultima rețetă*. Regizată de francezul Régis Wargnier, pelicula debutează cu dispariția unui chef celebru, chiar înainte de a primi cea de-a treia sa stea Michelin. Fiica lui de 20 de ani, Clara (Julia de Nunez), se vede astfel silită să preia frâiele unui restaurant. Doi ani mai târziu, ea primește o invitație la un prestigios eveniment culinar în Taiwan... Filmul este programat pe 17 iunie, de la ora 18:30, la Cercul Militar. Cina, prezentată de URSUS, are loc, firește, tot la Da Pino. Alex Petricean, chef și fondator al restaurantului Noua, a pregătit un meniu cu influențe franțuzești și asiatice: salată de homar, burtă de porc caramelizată cu kale crispy și un desert-poveste, creat ca un omagiu adus Clarei, protagonista filmului. ■

Votul publicului contează și se premiază.

Votează filmele preferate în TIFF Official App sau pe tiff.ro și ai șansa să câștigi premii zilnice. Tu alegi cel mai popular film din festival!

Votează în TIFF OFFICIAL APP

mastercard

10 pentru FILM la TIFF, 2025

Alina Mișoc: „Să se știe și de dramă și de glumă”

10 actori de teatru sunt prezentați anual, în cadrul **TIFF**, profesioniștilor din lumea filmului și publicului. Programul **10 pentru FILM la TIFF** își propune să promoveze figuri noi în filmul românesc și îi vizează pe actorii care nu au avut până acum șansa afirmării în cinema.

Interviu de Robert Kocsis

Cei 10 selectați pentru ediția a 14-a a programului sunt: Smaranda Caragea, Eduard Chimac, Dan Pughineanu, Cătălina Romanet, Ana Udrișu (București), Ionuț Cornilă (Iași), Sebastian Marina (Sf. Gheorghe), Alina Mișoc (Cluj), Oana Mogoș (Galați), Dorottya Nagy (Târgu-Mureș).

Alina Mișoc (32 ani) este din Giurgiu, dar a studiat la Cluj și Sibiu. Este una dintre importante actrițe ale remarcabilului spațiu cultural dedicat artelor performative

Foto: Sabina Costinel

Mi se pare că umorul ne salvează și ne apropie. Pe mine mă salvează.

numit Reactor de creație și experiment din Cluj.

Alina, ai o experiență în teatru și în film de peste 10 ani. Ce ai spune că lipsește cel mai mult?

Ce am simțit eu că îmi lipsește sunt regizorii care

să fie pasionați de lucrul cu actorul, care să știe cum să lucreze cu un actor, să știe să scoată ce e mai bun din el pentru un anumit rol sau pentru un anumit proiect, să îl facă pe actorul respectiv să-și atingă limitele, să nu-i fie frică să fie vulnerabil, să îl provoace astfel încât să fie diferit de cum e în alte proiecte.

Tu cum îți găsești curaj în această industrie?

Păi, uneori sunt un om foarte ambițios. Și nu renunț. Cred că funcționez bine în zeama eșecului.

Alina, top 10 actori cu care te-ai sărutat din industrie.

Păi...

Scanați QR code-ul pentru interviul integral cu Alina Mișoc pe LiterNet.ro:

MOVIE NIGHTS

IULIUSMALL

DIN 4 IULIE
IULIUS PARC
ÎN SERIE DE VINERI
ACCES GRATUIT

Programul proiecțiilor este disponibil pe cluj.iuliusmall.com și fb.com/iuliusmallcluj

Competiția *What's Up, Doc?*

Zece povești care rescriu realitatea

Competiția *What's Up, Doc?* revine pentru al patrulea an la rând cu zece documentare care își desfășoară poveștile pe o linie subțire între realitate și ficțiune.

Maria Măruță

Invenția (r. Courtney Stephens, 2024)

Invenția (r. Courtney Stephens, 2024) spune povestea ficționalizată a doctorului holistic Jay, care îi lasă moștenire fiicei lui un dispozitiv de vindecare electromagnetic. Documentarul o are ca personaj principal pe fiica reală a doctorului Jay, pe care îl vedem în filmări de arhivă din aparițiile lui televizate. Tot despre tați absenți în spirit, documentarul **Saturn** (r. Daniel Tornero, 2024) se infiltrează în cele mai intime și dureroase discuții ale unei familii apăsate de rușinea că bunicul lor a fost arestat pentru abuz de minori. Un alt documentar cu un secret de familie atotconsumator la mijloc, **Chitara flamenco a lui Yerai Cortes** (r. Anton Álvarez, 2024) construiește imaginea chitaristului Yerai Cortes nu doar prin prisma muzicii lui, ci și prin cultura

Zece povești sfidează convențiile genului și propun un adevăr mai fluid, unul afectiv și cinematic.

din care se trage. **Mistress Dispeller** (r. Elizabeth Lo, 2024) are în centrul său o industrie ce seamănă cu un episod din *Black Mirror*, una formată din profesioniști antrenați și angajați să rupă relațiile extraconjugale. **Scrisori de pe strada Wolf** (r. Arjun Talwar, 2025) e un portret onest al mentalităților europene, documentar regizat de indianul Arjun, care a emigrat în Polonia acum mai bine de zece ani.

de Azerbaijan, în Pakistan, țara natală a regizorului Danial Shah. Documentarul **Make It Look Real** (2024) se desfășoară între patru pereți ai unui studio foto aparte, unde oamenii plătesc pentru a-și vedea imaginea în poze departe de a fi reale.

Pe partea cealaltă a globului, în **Loss Adjustment** (2024) de Miguel Calderón, Pedro, un agent de asigurări transformat pe nepusă masă în iubitor de artă, călătorește de-a lungul și de-a latul Mexicului, balansând permanent între expertiza în daune într-o societate coruptă și prețul dezvoltării unei sensibilități estetice.

ILOVERUSS (r. Tova Mozard, 2025) e o scrisoare de dragoste dedicată prieteniei de 20 de ani dintre regizoare și Russ, un personaj al Hollywoodului care a purtat multe „fețe” de-a lungul timpului. În timp ce ea își exersează abilitățile regizorale și el pe cele actricești, realitatea începe să semene cu o iluzie ce se îndepărtează de bula în care trăiesc cei doi. Și nu în ultimul rând, într-o

Endless Cookie (r. Seth și Peter Scriver, 2025)

Filmat în Azerbaijan, într-un sat din vârf de munte, **The Return of the Projectionist** (r. Orkhan Aghazadeh, 2024) aduce împreună un pensionar și un tânăr cineast care repară un proiector vechi, pentru a înființa un cinema în comunitatea lor. Competiția ne duce chiar mai departe

animație suprarealistă care adeseori aduce în față procesele din spatele cortinei, **Endless Cookie** (2025) al fraților Seth și Peter Scriver dezvăluie un portret de familie care își extinde subiectele de conversație de la amintiri din copilăria celor doi, până la ce înseamnă identitatea individuală și colectivă.

From Knocknaheeny to Cluj: The Making of *Christy*

Brendan Canty's directorial debut, *Christy*, made waves at the opening gala of the 24th edition of the Transilvania International Film Festival.

Sophia Blaga and Anca Pastramă

acting coach, Toby Clark, and he really helped," pointed out Diarmuid Noyes, who plays Christy's brother, Shane. The film "kept growing and developing" as the actors attended workshops and delved into the backstories of their characters. Emma Willis, who plays Shane's partner, Stacey, said this was the first time she had "ownership over her character" and was able to contribute to

If their characters could say something directly to the audience, Shane would admit that he's hurting. Danny Power, who plays Christy, said his character was "mostly just lost." According to the actor, he shares multiple similarities with the main character. Willis revealed Stacey would rather be listened to, as "she doesn't get to speak her mind."

The words they would use to describe the film are belonging, love, and happiness. Willis added that a sentence summing up the story is actually one of Stacey's lines: "Don't let the past get you down, because it'll ruin you."

Canty, Noyes, Willis, and Power described the TIFF atmosphere as surreal, acknowledging the hard work the volunteers put in. One of their highlights during the opening gala was the way people were drawn to the festival: "It's a real celebration and a real love of film."

Distributed by Transilvania Film, the movie *Christy* will premiere in Romanian cinemas on September 12. ■

A coming-of-age story woven within the Irish landscape, the film follows two estranged brothers as they navigate their new life sharing the same roof after going through the foster care system. Determined to look towards their future, they must come to terms with their past and find peace with and within themselves.

We had the opportunity to sit down and talk with the director and part of the cast about what the film means to them, their involvement, creative choices, and experiences during the production. Canty said that it's a "coming-of-age story about someone who's trying to find their tribe and find where they belong." It's about the "power of a community to heal and help people."

The director explained that no other setting had been considered apart from

**„If the people you are depicting believe it, then you know you've done it right.”
– Brendan Canty, director**

Knocknaheeny, in Cork, Ireland, due to its charming, cinematic, and bleak atmosphere. "There's nowhere like it in the world," the director clarified. "The houses had all these kinds of pastel colors and open space looking over the city." The writing process was thoroughly documented in order to make the story as authentic as possible. The cast relied on a "collection of different stories from everybody," be it painters or people who have gone through foster care. "If the people you are depicting believe it, then you know you've done it right," said Canty.

Christy evolved "massively" during production. "We brought in a great

the creative process. Willis expressed her connection to Stacey, considering that she is, "in a way, Stacey in another life." She even went as far as to say that her mother was probably a Stacey as well.

Photo: Vakarcz Loránd

SUPERNOVA

Marco, adevărul inventat

Cât adevăr se naște din minciuni?

Șerban Mark Pop

Ademenit de atenția care vine cu a fi o victimă a Holocaustului, Marco

(Eduard Fernández) și-a construit o mitologie proprie a deportării sale în Germania sub regimul Franco și încarcerarea sa în Flossenbürg. Împrospătită periodic cu discursuri emfatice și apariții în presă, această istorie personală nu coincide însă cu adevărul mult mai sumbru: Marco se aflase chiar de cealaltă parte a baricadei. În *Marco, adevărul inventat*, duo-ul de scenariști-regizori Aitor Arregi și Jon Garaño nu pun sub semn de întrebare faptele – acestea sunt știute, cazul fiind unul real. Mai degrabă, cei doi construiesc un portret al decăderii, un *thriller* vegheat de drobul de sare al deconspirării, care stă mereu să cadă.

Deși urmărește o viață reală, *Marco* e departe de a fi

Orice adevăr, oricât de dureros, nu va pătrunde în absența cuiva care să-l formuleze captivant. Dornic să fie acel cineva, Enric Marco a fost dispus să-l construiască pe baza unor minciuni.

un *biopic* ca oricare altul. Filmul are tot arsenalul necesar unui Film cu F mare, derulat de-a lungul mai multor perioade temporale și montat pe alocuri chiar curajos – cu tranziții de la un tip de cameră la altul, fragmente lunate aproape expresionist, cu rotiri verticale de 180 de grade, totul pe fondul unei coloane sonore subtile și atmosferice, care crește treptat anxietatea.

Pe parcurs ce impactul cultural al lui Marco crește, la fel o face și paranoia, dovedită de o vervă ce-i trădează vârsta. Deși se presupune că acesta are

peste optzeci de ani pentru majoritatea acțiunii, Eduard Fernández (care-l joacă pe personajul titular de-a lungul tuturor salturilor temporale) pune la cale un *tour de force* atemporal, sărind agil de la disperare tinerească, la obsesie, la un soi de înțelepciune trucată, manipuloare și totuși ademenitoare.

Însă de ce ar scrie cineva despre Marco, o fraudă, un om care doar *pretinde* să fi fost o victimă, în speranța că acest statut îi va aduce privilegiu? Ce adevăr despre umanitate se poate isca din minciuni? Această întrebare este steaua de nord a întregului film, ghidându-ne prin mitoma-

nia și grandomania unui bărbat terifiat de neînsemnatate, convins că ce face e îndreptățit de binele adus comunității din care s-a asimilat pe nedrept. Scopul, pare-se, scuză mijloacele. De ce, atunci, o poveste despre un fals și nu una despre o victimă reală? Fiindcă, paradoxal, povestea mincinosului Marco pare să aibă adevăr din plin. Fiindcă orice mesaj, oricât de bine intenționat și formulat, nu are aceeași forță în absența adevărului.

DUMINICĂ, 15 Iunie, ORA 18:30 / CASA DE CULTURĂ A STUDENȚILOR
LUNI, 16 Iunie, ORA 19:45 / UNIVERSITATEA SAPIENTIA

DeLonghi | Vodafone

CINE-CONCERT

AMADEUS

LIVE

r. Miloš Forman, 1984

Cu participarea extraordinară:

CORUL NAȚIONAL DE CAMERĂ "MADRIGAL - MARIN CONSTANTIN"

ORCHESTRA OPEREI NAȚIONALE ROMÂNE CLUJ-NAPOCA

BT Arena Cluj-Napoca

Duminică, 22 iunie 18:00

FILM LIVE MUSIC | avex-classics international | INSTITUTUL CULTURAL ROMÂN | BT arena | MADRIGAL | Groupama